

Núm. 41 / 2019

Parlem

EDITORIAL

3.- Equip de Redacció.

OPINIÓ

3.- Vincle entre avis i nets. Quina importància té en el desenvolupament dels nens/es, pel *Dr. Jordi Fàbrega*.

L'ENTREVISTA

4.- *Sra. Maria Ràfols*, modista.

PARLEM DE SALUT

7.- Hospitalització a domicili, per la *Dra. Núria Lopez*.

LES NOSTRES ACTIVITATS

9.- Sant Antoni. Taller de cuina. Ball de tarda. Musicoteràpia amb Apropa Cultura. Taller de màscares. Mural Col·lectiu'19.

HISTÒRIES O CONTES

13.- Va de balls, de la *Sra. Rosalia Fanés*.

LES NOSTRES RECEPTES I REMEIS CASOLANS

14.- Corder rostit.
Sabó de calèndula.

PARLEM AMB LA GENT GRAN

15.- La moda, amb la *Sra. Rosa Osete*.

RECORDEM

18.- Els pentinats.

ELS NOSTRES POBLES

20 La Vansa, pel *Sr. Joan Andorrà*.

OCI I CULTURA

22.- Les 7 diferències
Mots encreuats

Troba la paraula intrusa
Endevina que és?

Equip de redacció:

Susanna Forné González, Lali Garcia Ràfols, Eva March Álvarez i Júlia Ramos Gonzalez.

Han col·laborat en aquest número:

Arxiu Planella, Mariona Belzunce, Sussi Boniquet, Teresa Esclusa, Montse Espinalt, Jordi Fabrega, Teresa Garcia, Núria Lopez i Maria Ràfols.

Els nostres residents:

Pere Altimir, Joan Andorrà, Ramona Bonet, Àngela Casado, Mercè Cerqueda, Isabel Cintas, Rosalia Fanés, M. Rosa Isern, Josep Malé, Rosa Osete, Montserrat Palau, Encarnación Piñero, Ventura Ribó, Amparo Sanchez i Maria Torra.

Fotografia de portada: Eva March.

Telèfon: 973 35 24 11 **e-mail:** parlem@fsh.cat **Periodicitat:** semestral.

Editorial

Després d'uns mesos de descans volem aprofitar per presentar-vos aquest nou número de la revista Parlem. A la vegada, volem informar-vos que a partir d'ara la revista canviarà la seva periodicitat de presentació trimestral a semestral.

Esperem que continueu gaudint amb la seva lectura!

Equip de redacció

Opinió

Vinçle entre avis i néts. Quina importància té en el desenvolupament dels nens/es?

Sovint diem que per als avis, el contacte amb els seus néts és molt important per a donar-los felicitat i estímuls de cara a la seva vida. Però el que sovint oblidem és que aquest contacte entre avis i néts és fonamental pel correcte desenvolupament dels nens/es, i que repercutirà molt positivament en tota la vida posterior dels menors. Els nens es beneficien (i molt) quan els avis estan involucrats en les seves vides.

Aquesta relació dels avis amb els seus néts té un important impacte sobre la seva vida, sobre el seu desenvolupament psicològic, les relacions socials i el rendiment escolar. Són nens més sociables i amb major autoestima.

Els principals beneficis d'un fort vinçle avis-néts són:

Milloren les relacions socials dels nens al llarg de la seva vida.

Ensenyen grans valors, comparteixen les seves habilitats i talents i assessoren i escolten als seus néts. Els avis transmeten als seus néts grans coneixements gràcies a la seva experiència.

Els avis treuen el seu costat més infantil. De vegades, els avis es comporten d'una manera tan feliç que supera amb escreix el comportament alegre que van tenir amb els seus propis fills.

Els avis proporcionen als néts un exemple de treball dur i lleialtat familiar.

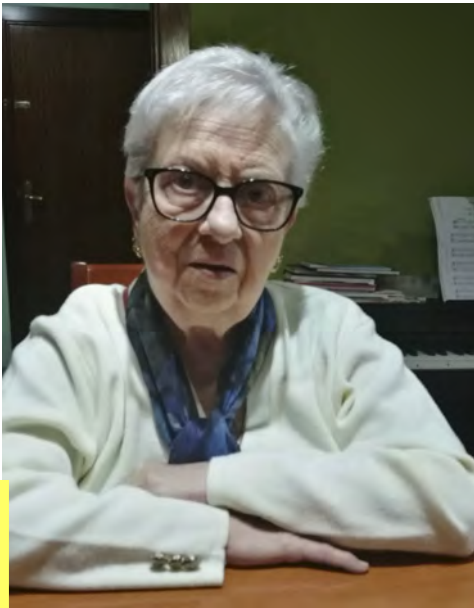
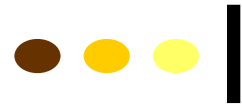
La relació entre néts i avis és una relació amb gran distància generacional que sens dubte se salta les barreres de l'edat per poder transmetre amor veritable entre dues persones vinculades emocionalment.

Gaudiu dels vostres néts i nétes, no perquè vosaltres sigueu feliços fent-ho, que també, sinó perquè al regalar-los el vostre temps els marcareu positivament al llarg de la seva vida, i seran adults més feliços, més sociables, més responsables i més compromesos amb la societat i amb la seva vida.

Jordi Fàbrega

Pediatre i Alcalde de la Seu d'Urgell

Sra. Maria Ràfols

MODISTA

La Maria va néixer a Barcelona el 28 de maig de 1935. Fa 15 anys va venir a viure a la Seu d'Urgell. Als 12 anys va aprendre a cosir i des de llavors no ha parat de fer un punt rere l'altre. Una frase que l'ha acompanyat tota la vida: "fent i desfent, aprèn l'aprenent".

Com va començar a cosir?

Me'n va ensenyar una amiga de la meva tia. La meva mare era sastressa però a mi m'agradava més ser modista, per això no em va poder ensenyar ella.

*Cosir i cantar
tot és començar*

Quan va començar a treballar?

Als 14 anys vaig començar ajudant a una modista del barri i després als 19 anys vaig entrar al Dique Flotante.

El Dique Flotante era una casa de modes de Barcelona. Tenia una botiga i, als pisos de sobre, tallers de costura amb més de 40 persones treballant. Hi havia diverses seccions: sastreria, vestits de nit, modistes.

Ser una agulleta de tot cosir

A mi em donaven una peça tallada i marcada amb guix. Hi passava punts i l'embastava. Llavors li donava a la *jefa* que mirava si estava bé i, si tot era correcte, me la tornava per acabar de cosir. A la botiga s'hi venia roba acabada, sobre tot bruses, i es feia roba a mida.

Al Dique Flotante també es feien desfilades de moda, hi deixaven anar a molt poques de les modistes. Jo hi vaig poder anar un cop.

Què més ha cosit?

He treballat cosint coses molt diferents. He fet de modista a casa, amb clientes. He fet confecció. He cosit vestits de criatura. Durant un temps vaig fer sabatetes per a nines. També va haver uns anys que feia nines per a una botiga del carrer del Pi, vaig fer un munt d'Heidis de roba. Després vaig cosir biquinis per a una botiga de Sant Cugat amb roba de bambola de molts colors.

Quina diferència hi ha entre fer confecció i fer de modista?

A la confecció tens una mateixa peça de roba i que fas molts cops totes iguals, majoritàriament cosides a màquina. La roba de modista és una peça per senyora, la fas a mida, i els acabats són molt diferents, fas les bores a mà, els traus...

Què sap fer amb una agulla i un fil?

De roba, el que vulguis: vestits, bruses, faldilles, pantalons, jaquetes, abrics... A més he après a sorgir, a fer tavelles, calats, ajuntar puntes de blonda. També sé brodar, encara que ningú me'n va ensenyar, si surt bé perfecte i sinó es desfà i es torna a fer.

Ara, als 84 anys he après a fer patchword. A més de servir-me per treballar, cosir sempre m'ha agradat molt.

EL DIQUE FLOTANTE
Avda. Puerta del Angel, 9 - Canuda, 45 y 47
El éxito que obtiene nuestra
COLECCION DE VERANO
nos ha inducido a prorrogar su exhibición durante la próxima semana.
Todos nuestros modelos merecen unánimes elogios, tanto por el acierto de su creación como por la justeza de sus precios
A las 5 y cuarto,
Orden de la exhibición:
VESTIDOS Y PIJAMAS PLAYA VESTIDOS Y ABRIGOS SPORT
VESTIDOS TARDE, VESTIDOS NOCHE por invitación
Mañana, Lunes de Pascua, nuestras secciones permanecerán cerradas por la tarde.

*Qui veu una agulla i no la cull
és senyal que té molt d'orgull*

*El que la modista erra
la butxaca ho paga*

Com ha canviat l'ofici de modista amb els anys?

Vaig cosir molts anys amb màquina de pedals, una Singer, fins els anys 70 no em vaig poder comprar una màquina elèctrica.

La moda també ha anat canviant molt, encara que hi ha coses que han anat tornant. Quan vaig començar es feien molts vestits camisers, bruses i faldilles prisades.

I la seva roba, la fa vostè o la compra feta?

Des de fa uns quants anys que la compro feta. Però quan era jova me la feia tota jo, la meva de vestir i la de les meves dues filles.

Quan em vaig casar em vaig fer tot l'aixovar: tovalles, llençols, camises de dormir...

Ara, per distracció, encara em faig estovalles, coixins o camins de taula.

Una anècdota?

Abans de casar-me vaig haver d'ajudar a la meva mare uns anys, ella era sastressa i sempre havia posat botons a les braguetes dels pantalons. Quan van sortir les cremalleres, no les sabia posar i ho feia jo.

Posar fil a l'agulla

Fil a fil

El fil i l'agulla manté la vestidura

Parlem de salut...

Hospitalització domiciliària

Per la Dra. Núria Lopez
Directora de la Unitat Sociosanitària de la FSH

Em presento, sóc la Núria López Claverol, metge des de 1998 i especialista en Medicina Familiar i Comunitària des de 2013. Vaig néixer i vaig estudiar a Madrid, i en acabar la carrera a la Universitat Complutense, i per amor, vaig venir a viure a la Seu d'Urgell fa 20 anys. Aquí he tingut els meus dos meravellosos fills i he estat desenvolupant la meva professió amb entusiasme. Com veieu, aquesta terra m'ha donat molt i aprofito per donar les gràcies.

Aquest any es promet, si cap, més ple que els anteriors en el desenvolupament de nous projectes, que em tenen il·lusionada i molt, molt ocupada.

Des que vaig finalitzar la meva carrera, el món de la urgència i l'emergència ha estat una part molt important de la meva vida, a la qual he dedicat molt esforç. Suposo que tota l'adrenalina que descarreguem mentre treballem en les guàrdies, m'ha mantingut enganxada durant tots aquests anys. Ha suposat un repte intens i continu per a mi. He treballat amb un equip fantàstic i del qual he après moltes coses.

Ara que des del dia 1 de gener de 2019 he passat a dirigir la Unitat Sociosanitària de la Fundació Sant Hospital, tot un honor, mantindré la meva col·laboració amb el servei d'Urgències com a adjunta, unes hores a la setmana. Mentre em deixin i el cos aguanti. Vull poder dedicar-me, en aquesta nova fase de la meva vida, en cos i ànima a treballar en dos projectes magnífics:

- El nou projecte d'Atenció Centrada en la Persona i les obres de remodelació del Centre Sociosanitari que comptarà amb una important ampliació de places residencials.
- La col·laboració activa dins de l'equip d'Hospitalització Domiciliària.

M'han demanat que us expliqui en què consisteix aquest servei assistencial anomenat HDOM (hospitalització domiciliària). Hem dissenyat un equip multidisciplinari format per infermeres i metges de tres especialitats (Urgències, Medicina Interna i jo mateixa des de la visió geriàtrica i social) que dona cobertura assistencial 24h al dia els 365 dies de l'any, per ingressar en el seu propi domicili a pacients amb patologia aguda estable que tinguin ben definit el diagnòstic de la malaltia, i que compleixin els criteris d'ingrés que s'han consensuat de manera protocol·litzada.

Aquest sistema, ha demostrat que la recuperació d'aquests pacients és més ràpida i igualment efectiva, i s'eviten les possibles complicacions en relació a l'ingrés hospitalari, com ara el delirium en els pacients grans o les infeccions amb microorganismes hospitalaris, anomenades nosocomials.

El pacient viu la malaltia en la seva zona de confort i som els professionals els que ens traslladem per fer l'assistència. Les visites es programen diàriament i el pacient, segons la patologia a tractar, té accés al mateix tipus de tractaments i als mateixos mètodes tècnics de suport (nebulitzacions, oxigenoteràpia, bombes per a infusió endovenosa de la medicació, ...) com si estiguessin ingressats a l'hospital.

En cas de complicacions, atès que el pacient té accés telefònic a l'equip les 24 hores del dia, ens encarreguem de revalorar la situació i, si és necessari, traslladar-lo de nou a l'hospital.

La nostra experiència a través de les enquestes al final de l'atenció, ens apunta que tots els nostres pacients han estat molt satisfets amb aquesta manera d'ingrés i que repetirien l'experiència en el cas que ho tornessin a requerir. Això ens dóna il·lusió i impuls per seguir endavant amb aquest projecte de futur.

Les nostres activitats

Sant Antoni

Taller de cuina

Ball de tarda

Musicoteràpia amb Apropa Cultura

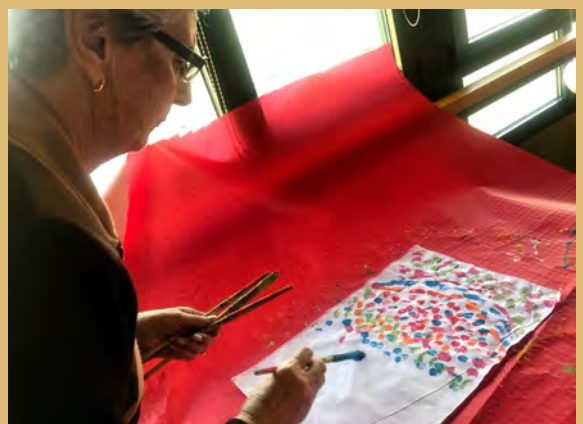

Taller de màscares

Mural Col·lectiu'19

Històries o contes

Va de balls

Un dia de carnaval, va pujar el camió de les mandarines. Aquell dia hi havia ball.

El camioner, en sentir la música, em va demanar un ball i jo hi vaig accedir a canvi d'una mandarina. I així va ser!

Però no vaig ser només jo, sinó totes les joves van accedir a ballar a canvi d'una mandarina. Finalment, el camioner es va quedar sense gènere i nosaltres amb un tip de riure.

Un altre dia, que el jovent anàvem a fer ball, van començar a tocar "*Mira que eres linda*" d'en Machin, i tots es van queixar.

A mi que m'era igual ballar una cosa o una altra (la qüestió era ballar), vaig agafar ballador i vaig sortir.

Mira que va ser dolent el jovent, que van posar una vegada i una altra i una altra, la mateixa cançó.

Així que puc dir que vaig estar ballant durant una hora seguida "*Mira que eres linda*".

ROSALIA FANÉS

Les nostres receptes

Corder rostit

Per la Sra. Encarnación Piñero

Ingredients:

Espatlla de corder	Oli
Mantega	Ceba
Porro	Conyac
Pebrot	Patates
Prunes	All

Agafem l'espatlla de corder, tallada a trossos, i la daurem al foc amb mantega i oli. Un cop estigui ben marcada, tallem molta ceba, porro i all i ho sofregim. A continuació, hi afegim dos gots d'aigua i un de conyac, i deixem que faci xup-xup 15 minuts. Hi afegim patates tallades a daus i prunes i tornem a deixar que faci xup-xup durant uns 20 minuts més.

Remeis Casolans

Sabó de calèndula

Per la Sra. Maria Torra

Ingredients:

1000 g de calèndula
750g d'oli d'oliva
125 g de sosa càustica
700 ml d'aigua
30 gotes d'essència d'oli de timó

Agafem un recipient, hi posem l'aigua freda, l'oli i la sosa càustica. Es va remenant fins que aconseguim una massa homogènia. Per últim, hi afegim l'essència de timó i la calèndula.

Un cop ho tenim tot ben remenat agafem un recipient, ho aboquem i ho deixem eixugar dos dies. Passats els dos dies, es treu del motlle i es talla amb un ganivet o també es pot fer amb un fil de pescar.

- Ajuda contra el dolor i els processos inflamatoris en aplicar-ho tòpicament sobre la pell. Ajuda a tractar les articulacions.
- És un bon hidratant per la pell, és regeneratiu i cicatritzant. Ajuda a tractar les nafres.

Els remeis casolans recollits provenen de l'experiència dels padrins i de la cultura popular. Cal recordar que no tenen una base mèdica o científica comprovada.

Parlem amb la gent gran

Sra. Rosa Osete

La moda

La Rosa té 81 anys i és nascuda a Barcelona. Fa 40 anys va conèixer al que després seria el seu marit i, des de la ciutat, es va traslladar a la muntanya. A la Rosa li agrada cosir, parlar de moda i de com era la imatge que portaven les dones de la seva època.

Recordo molt bé quan vaig venir a viure a la Seu, fa 40 anys la diferència entre viure a la ciutat i al poble era molt més marcada. Adaptar-se al lloc, a la gent i a la manera de viure no era fàcil. En el meu cas va ser així. Jo era una dona divorciada i el que seria el meu segon marit era separat. En aquella època, això no era gaire ben vist i molta gent em veia amb mals ulls.

La meua imatge era la típica d'una persona de ciutat. Jo seguia una altra moda, m'arreglava, em posava talons i portava una melena rossa i arrissada fins a mitja esquena.

Com era la moda a la ciutat?

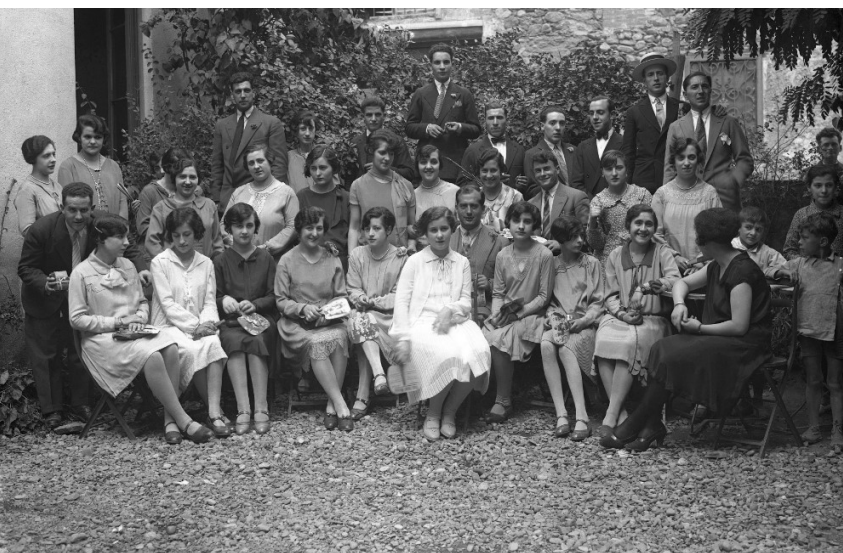
A mi m'agradava molt arreglar-me. Treballava en un despatx d'advocats, encara recordo, carrer Bailèn a tocar a la Plaça Tetuan. Agafava el Tramvia 53 a Poblenuu que em portava fins al final. Jo no he anat mai escotada i sense mànigues, no m'agrada. Era freqüent que les noies portéssim una brusa, vestit o faldilla prisada fins a mitja cama, talons, bossa de mà i uns guants blancs.

En aquella època, amb 17 o 18 anys, les noies que podien anaven a aprendre costura. Jo vaig aprendre *corte*, quan sortia del despatx, a les set de la tarda, anava a cosir fins les deu de la nit. Els vestits eren força cars i saber cosir et permetia tenir més varietat de roba a un preu més reduït.

Es notava molt la diferència d'estatus en la manera de vestir i la noia que no cosia no es podia comprar tanta roba.

Recordo un any que per la festa major de Poble Nou vaig estrenar un vestit que m'havia fet per a l'ocasió. Era preciós, almenys el recordo així, blau cel, acampanat, era un súper vestit que devia valdre molts cèntims però a mi només m'havia costat la tela.

Actualment la gent té molta roba però en aquell temps, estrenàvem un vestit en una data assenyalada o en diumenge.

Recorda com eren els pentinats de l'època?

Jo sempre he portat el cabell llarg i tenyit. Anàvem poc a la perruqueria, jo sobretot hi anava quan havia de tenyir-me. En aquell temps les dones també ens posàvem molts rul·los.

Els caps de setmana ens arreglàvem més, no ens maquillàvem tant, però sí ho fèiem una mica i sobretot quan anàvem a ballar. Al Casino de Poblenou, hi feien ball, al meu marit i a mi ens agradava molt ballar, n'érem socis i per cap d'any hi anàvem expressament. Per la festa major fins i tot vam guanyar una copa ballant tango.

Com era la moda dels homes?

Segons la feina que fes l'home, recordo que es notava la diferència entre els dies de la setmana i els caps de setmana. S'arreglaven més i anaven més polits en general.

Què li va cridar l'atenció de la moda a la Seu?

La imatge que tenia la gent a Barcelona era molt diferent a la que tenia a la Seu. A Barcelona trobava molta gent arreglada, sobretot en un entorn de feina com el meu.

Normalment aquí les dones anaven amb el cabell més curtet i tampoc s'arreglaven tant entre setmana. La gent que vivia als pobles tampoc podien anar tant a la perruqueria.

Els caps de setmana, en canvi, es notava la diferència, la gent sortia a passejar, anar a missa... i s'arreglaven més.

Recordem

Els pentinats

La moda i la imatge són aspectes que han aparegut al llarg de la història. En aquest **Recordem** hem volgut parlar del cabell i dels pentinats que hi havia als anys 50.

Les padrines ens expliquen que era habitual que les dones grans, tinguessin el cabell llarg per fer-se un recollit. Era la manera més còmoda i fàcil d'anar ben pentinada. Les dones del poble anaven poc a la perruqueria i el temps que dedicaven al cabell era ben reduït.

Expliquen que, en funció de la feina que tinguessin, es rentaven el cabell amb més o menys freqüència, setmanal o quinzenalment, i es ficaven una mica d'oli o brillantina per donar-li més lluminositat. Els tints, tampoc eren habituals, almenys en les dones de poble. A diferència d'abans, avui en dia podem utilitzar molts productes per tenir cura del nostre cabell, xampús i tractaments especials, locions, acondicionadors, tints, etc.

A part dels productes específics disponibles, també hi havia diferència en els estris que s'utilitzaven per pentinar i arreglar el cabell. Les padrines recorden que les planxes, a part de servir per estirar la roba, també els hi servien per canviar el pentinat. Quan volien fer desaparèixer els rínxols o les ones del cabell, escalfaven bé la planxa, posaven un paper damunt d'aquest i cops de planxa per estirar-lo bé... ja us podeu imaginar el que passava alguna vegada quan no calculaven bé la temperatura de la planxa!

Cap als anys 70 van començar a utilitzar una tècnica d'allisat de cabell que es deia, *la toga*. Consistia en posar-se un rul·lo gran al mig del cap i enroscar-hi el cabell que estava al costat, aguantant-lo amb pinces. Es deixava una bona estona i després es girava cap a l'altra banda, l'efecte allisat era fantàstic!

Anys més tard van aparèixer les agulles elèctriques Lilibeth, per conservar bé el pentinat i estirar el cabell els dies que no es podia anar a la perruqueria.

Com també passa actualment, hi havia dones que tenien el cabell llis i que preferien donar-li més volum o fer-se algun tirabuixó. Per fer-ho també ens expliquen que posaven els esmolls a la vora del foc, els escalfaven bé i hi enrotllaven el cabell fins que aquest agafava la forma desitjada.

Comenten que les tendències en els pentinats les marcaven les imatges d'actrius i personatges famosos de l'època. Els pentinats que es feien eren variats, recorden que hi havia dones que portaven mitja melena amb serrell, recollits amb xarxes o llaços i fins i tot trenes. Els moments i les modes canviaven, hi havia èpoques en què les dones es podien pentinar amb una ratlla al costat i el cabell ben enganxat a la cara amb un monyo al darrera, lluir melenes rinxolades o recollits variats.

Els homes ho tenien més fàcil, cabells curts i els que tenien barba o bigoti, si podien, anaven cada setmana al barber.

Els nostres pobles

Pel Sr. Joan Andorrà

La Vansa

El poble estava repartit en barriades:

Ossera, la més gran

Sant Pere, la segona més gran

Padrinàs

Sisquer, eren 5 cases

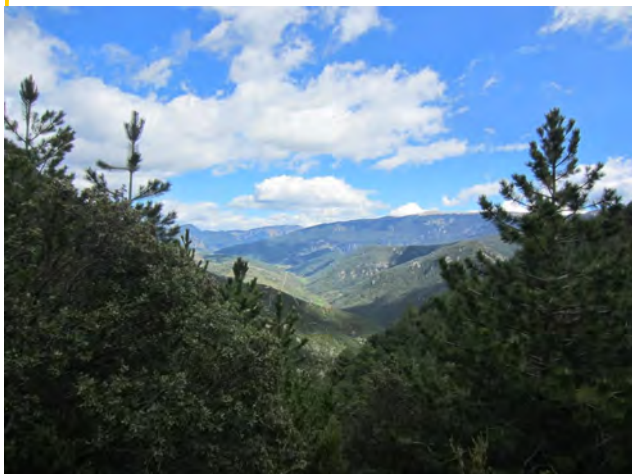
Banyeres

Coll Arnat

Sorribes, el centre neuràlgic de tota la Vansa

Es feien caramelles per tot el poble.

*Entre Coll Arnat i Sorribes hi havia unes
masies aïllades que els hi deien la
Barceloneta.*

*Cada barriada tenia el seu propi
safareig públic.*

A Sorribes hi havia l'església amb capellà. S'hi feia la missa de diumenge i, després a la tarda, reunió al poble.

També a Sorribes, hi havia l'única botiga de comestibles de tota la Vansa.

A cal Barranquet es feia ball gairabé tots els festius. Era el centre de trobada de tota la gent, tant del jovent com dels grans. Abans del ball es feia xocolatada per a tothom.

La Vansa i Fòrnols, municipi de l'Alt Urgell format a partir de la unió, l'any 1973, de La Vansa i Fòrnols de Cadí. La capital és el poble de Sorribes.

El municipi de La Vansa i Fòrnols comprèn, els pobles de Sorribes de la Vansa, Fòrnols de Cadí, Adraén, Cornellana i Ossera, i les caseries, veïnats o llogarets, alguns ja despoblats, de la Barceloneta, Colldarnat, Montargull de La Vansa, Sant Pere de La Vansa, Sisquer, Banyeres, Padrinàs i Sant Julià de Pera.

Població:

1497	45 focs	1950	731 habitants
1717	430 habitants	2000	170 habitants
1857	1576 habitants	2018	168 habitants

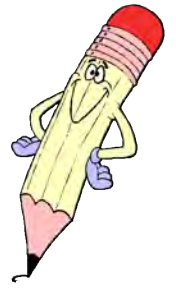
El primer cens és de 1975.

Les dades anteriors són la suma dels municipis antics.

Font: wikipedia.cat i Idescat.cat

Oci i Cultura

Les 7 diferències

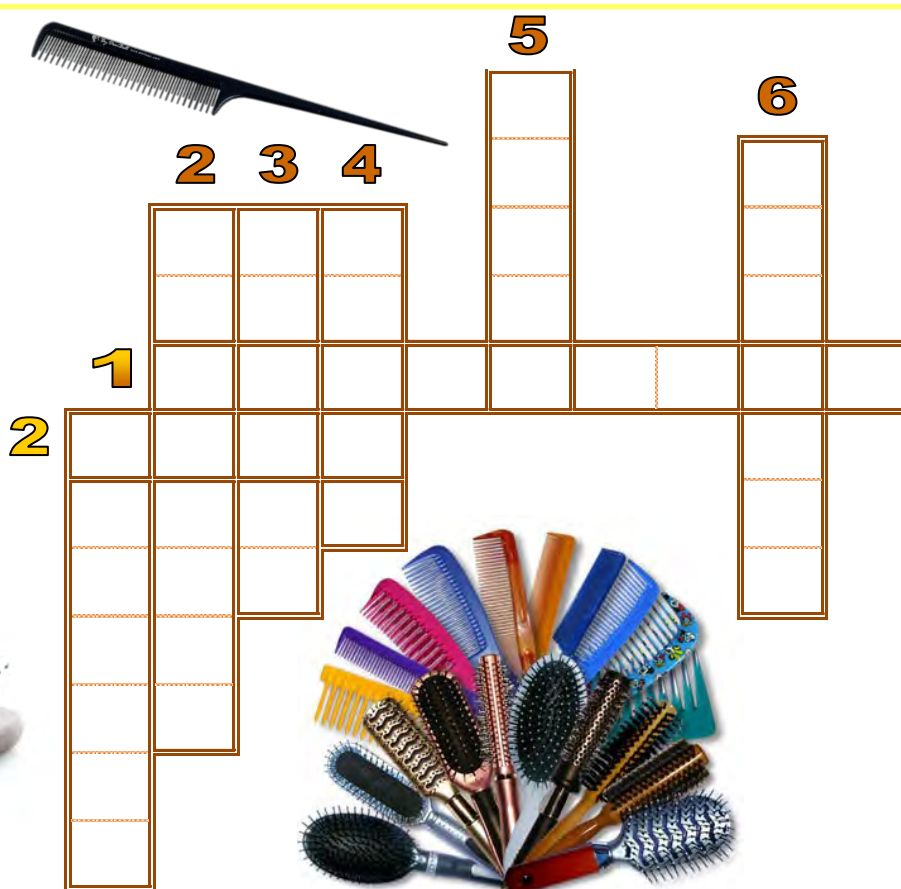
Dibuix: Mariona Belzunce

Mots encreuats

HORITZONTALS

1: Palangana o pica amb desguàs, sovint acoblada a un moble, que hom fa servir per a rentar-s'hi els cabells.

2: Color amb què hom tenyeix.

VERTICALS

1: Instrument de tallar constituït per dues làmines entrecreuades i unides en el punt d'entrecreuament per un piu al voltant del qual poden girar, obrint-se en forma de X, proveïdes generalment d'un mànec cadascuna.

2: Cargolar (els cabells, el pèl) formant anells, rulls.

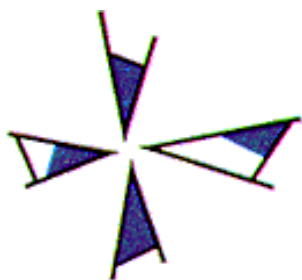
3: Ratlla al llarg de la qual resta al descobert la pell del cap, que hom fa en els cabells tirant els d'una banda cap a un costat i els de l'altra cap al costat oposat.

4: Estri consistent en una làmina prima oblonga de metall, fusta, os, vori, matèria plàstica, etc., proveïda de pues més o menys espesses en una de les vores llargues, o en ambdues, que serveix per a desembullar i pentinar els cabells.

5: Instrument que consisteix en dos braços units per un dels extrems, que permeten d'agafar o subjectar coses petites, obturar tubs elàstics, etc., en fer-hi pressió per llur part central o per l'altre extrem.

6: Instrument consistent en un gran nombre de cerres, crins, brins rígids, etc., plantats en una placa de fusta, de vori, etc.

Solucions:
 Les 7 diferències:
 Flor, cabell de l'avi, ocell, arracada de l'àvia, botó del vestit de l'àvia, cabell de la nena, piquet del vestit de la nena
 Mots encreuats:
 Horitzontals: 1: Rentacaps, 2: Tint
 Verticals: 1: Tissors, 2: Arrissar, 3: Clenxa, 4: Pinta, 5: Pinga, 6: Raspall,

fundació
sant hospital
la seu d'urgell